

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Dudum ad &c. Pactis, sive conditionibus pro liberatione Caroli Principis Salernitani conventis assensum se præbere nullo modo denunciat: anno 1288.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1288.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio, Regi Anglia illustri salutem & Apostolicam benedictionem.

AD liberationem carissimi in Christo filii nostri Caroli primogeniti claræ memoriæ C. Regis Siciliae, paternæ sollicitudinis studio intendentes, Nobilem virum Alphonsum, natum quondam Petri, olim Regis Aragonum, qui primogenitum ipsum detinet carceri mancipatum, per nostras monemus Litteras speciales, ut eundem primogenitum sublato difficultatis obstaculo plenæ restituat libertati.

Venerabilibus quoque fratribus nostris B. Ravennat. & P. montis Regalis Archiepiscopis, ac dilecto filio fratri Raynono de Viterbio, Ordinis Prædicatorum, sedis Apostolicæ nunciis, per alias litteras nostras injungimus, ut eundem Nobilem personaliter adeuntes, ei prædictas, quas sibi, sicut præmittitur, dirigimus litteras representent; ipsum, quod hujusmodi apostolicis monitis & beneplacitis humiliter, & efficaciter acquiescat, sollicitè inducendo.

Rogamus itaque celsitudinem Regiam & hortamur attentè, quatinus, pro nostra & Apostolicæ sedis reverentia eundem Alphonsum efficaciter & diligenter inducas, ut monitis & beneplacitis supra dictis humiliter & efficaciter acquiescere non postponat; ita quod exinde Regiæ devotionis promptitudinem non immerito commendemus.

Datum Romæ apud Sanctam Petrum Id. Martii Pontificatus nostri Anno primo.

Factis, sive conditionibus pro liberatione Caroli Principis Salernitani conventis assensum se præbere nullo modo denunciat: anno 1288.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio, Regi Anglorum illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

DUdum ad procurandam liberationem carissimi in Christo filii nostri Caroli, Primogeniti, claræ memoriæ C. Regis Siciliae, qui contra Deum & justitiam, contra fas & licitum carceralibus vinculis detinetur, pio & laudabili concepto proposito Regalis benignitatis felicitis recordationis, Honorium Papam, Prædecessorem nostrum, dum adhuc viveret, per litteras & nuncios requisivit, ut ad partes illas aliquos probos viros, ad procurandam unâ recum, liberationem hujusmodi duceret transmittendos.

Qui, Regiæ requisitionis instantiæ benignus annuens, dictumque prosequens uberi favore negotium, Venerabiles Fratres nostros B. Ravennat. & P. Montis Regalis Archiepiscopos, propter hoc ad partes ipsas, certis datis eis informationibus, destinavit.

Postmodum autem ad prædecessoris noticiam prælibati pervenit, quod nonnullis pacis tractatibus inter eundem Primogenitum & Alphonsum ac Jacobum, quondam Petri, olim Regis Aragon, filios, hætenus habitis dictus Alphonsus sibi per Ecclesiæ Salsen. Præpositum intinnavit, quod idem Jacobus & Constantia, mater ejus per certos nuncios duxerant requirendum, ut ipse à compositione sive concordia, pridem inter eum illosque tractata, dum adhuc

in Siciliae partibus Primogenitus ipse esset, recedere non deberet, quodque dictus Alphonsus intendebat omnino eorum in hac parte profecti voluntatem.

Verumtamen procuraret, eosque compelleret quod contenti existerent ut, absque conditione, vel retentione aliqua, Siciliae insulam, cum Insulis omnibus quæ sibi adjacere noscuntur, terramque totam infra Reg: Archiepiscopatus limites consistentem Tunitique tributum, Regi Siciliae debitum eidem Jacobo & Hæredibus suis in perpetuum Primogenitus ipse duceret concedenda.

Et quod insuper procuraret & faceret, ut concessionem, seu donationem hujusmodi Sedes Apostolica confirmaret, ac processus contra eundem Petrum, super privatione Regni Aragon. & alios quoslibet contra præfatos Alphonsium, Jacobum & Constantiam, eorumque vassallos per sedem ipsam habitos; nec non & concessionem de prædicto Aragon. Regno factam, totaliter revocaret.

Quodque præfatus Alphonsus adjectat per Salsen. Præpositum supra dictum, quod nec per obfides, neque per securitates illas, poterat dictus Primogenitus quomodolibet liberari, donec prædicta perducta existerent ad effectum.

Ac etiam eundem Jacobum & ipsius Primogeniti natam, ætate majorem, ac Primogenitum ejus, & Islandam, Alfonsi & Jacobi prædictorum sororem, contingeret matrimonialiter copulari.

Et ut prædicta possent melius perfici efficaciusque compleri, Treugæ, quæ Romanam Ecclesiam, & ejus vassallos, ut Patriæ verbis utamur, includerent, iniunctur à medietate mensis Maii, tunc venturi proximo, inchoandæ, ac ex tunc per biennium duraturæ; ita tamen quod idem Jacobus præfatus Alfonsi in guerra qualibet posset auxilium impertiri.

Quare præfatus Prædecessor, præmissa diligenter attendens, eaque ferens, non indignè, moleste, cum illa in derogationem grandem honoris Ecclesiæ, ac ejus, & ipsius Primogeniti Hæredumque suorum grave præjudicium opprobrium plurimum, & læsionem multiplicem redundarent, tractatum hujusmodi, de fratrum suorum Consilio reprobavit expresse: Et si forte de facto processerat, cassavit & penitus vacuavit, ipsum omnemque illi similem præsumi ulterius districtius inhibendo; & si quis ex tunc foret quocummodo præsumptus, eum decrevit irritum & inane, ac nullius existeret firmitatis.

Præfato verò Prædecessore natura debitum persolvente, à nobis & fratribus nostris, quorum nos tunc numerus includebat, per litteras speciales & nuncios celsitudo Regia postulavit, ut pro liberatione Primogeniti supra dicti complenda, quæ prout ipsarum innuebat series litterarum, sub certis conditionibus, quarum nobis & fratribus ipsis certitudo non aderat, præventura in proximo sperabatur ad prorogationem Treugarum, per carissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem Francorum Illustrum, cum Alfonsi faciendam prædicto, à Feste Beati Michaelis, tunc proximo secuturo, usque ad annum, opem daremus & operam efficacem.

Unde nos & iidem fratres nostri gerentes potissime cordi negotium, & liberationem hujusmodi, votis ferventibus cupientes, etiam ipsius sollicitam & perseverantem prosecutionem negotii; sub certa forma sollicitius & affectuosius exhortantes, prædicto Regi Franciæ super hoc, quamquam hujusmodi nobis existerent conditiones incertæ, nostras sub certa forma litteras, de qua vidimus expedire negotium,

ANNO
1288.II.
Ex Arch.
Angl. Rimer
Tom. 2. pag.
358.

ANNO
1288.

per eosdem nuntios suos, quos celer iter expedi curavimus, duximus dirigendas aliis nihilominus tibi, super hoc subsequens, exhortatoris litteris destinati.

Cumque postmodum superna dispositioni arbitrio, ad Apostolica promoti fuisset fastidium dignitatis, carissima in Christo filia nostra Maria consors Primogeniti supra dicti, per dilectum filium nobilem Virum Ricardum de Noblaus, ejus nuncium, a nobis, pro liberatione ejusdem Primogeniti consummando negotio, certum pecuniarum subsidium postulavit.

Ad nostram nihilominus perducto notitiam, quod liberatio eadem sub gravissimis & durissimis pactis, & considerationibus variis & diversis quorum nonnulla annotantur inferius, tractabatur; de quibus aliqua, si diligenter attenditur, & sollicita meditatione pensatur, divinae majestatis oculis odiosa, nonnulla iniuriosa & periculosa nimis Ecclesiae, nonnulla plena dispendiis & damnosa valde Primogenito & Haeredibus supra dictis quaedam non modicum, immo quamplurimum praedicta Regi Franciae memorato, quaedam fore impossibilia, quaedam illicita peccnitiosa exemplo, ac horrenda & abominanda fidelibus, prout ex eorum inspectione plene colligitur dignoscuntur.

Quare super his cum fratribus nostris exacta & matura perpenasque deliberatione praehabita, prout tanti, & tam ardui negotii qualitas exigit, non vidimus, quantumcumque personam ipsius primogeniti diligamus, quantumcumque statum votivum & prosperum exquiramus ipsius, suaeque liberationis cupiamus effectum hujusmodi pactis & conditionibus quomodolibet annuend. cum dictus Primogenitus libertati taliter restitutus, gravioribus quodammodo ligatus vinculis, & statui duriori subiectus, ejusque filii multimodis expositi casibus viderentur. Et Ecclesia etiam quibusdam validis redderetur circumplexa funiculis, & majoris oneris sarcina praegravata.

Praedictam consortem rogantes attentius & hortantes, ut profundae considerationis indagine praenissa discutiens, & infra claustra peccatoris sedula & attenta meditatione revolvens, advertens quoque solliciti sincerum & benevolum, quem in hac Ecclesia eadem gerit affectum, patienter sustineat, & submantis humilitate comportet, si pacta & conditiones hujusmodi non duximus admittenda; nam si pecuniarum duntaxat subsidium ad liberationem ejusdem primogeniti existeret opportunum, gratiosam satis & favorabilem se praedicta Ecclesia exhiberet.

Porro carissime filii, non indigne mirari possemus quod tractatus hujusmodi feriem, quae non erat procul dubio velanda silentio, nobis & fratribus nostris cum de numero, sicut praemittitur essemus, ipsorum, non duxit sollicitudo Regia intimidanda; quodque tam gravibus pactis & conditionibus Regius animus acquievit; nam, & si praefati primogeniti liberatio, sub decentibus, licitis, possibilibus, & honestis conditionibus, sine pactis, grata nobis existeret, praedictis tamen pactis seu consimilibus nullatenus praerberemus assensum.

Ea vero, quae de pactis & conditionibus ipsis praesentibus inferi fecimus, haec sunt.

Ponentur in posse Alphonfi noi quondam Petri olim Regis Aragonum, pro obsidibus, tres filii carissimi in Christo filii nostri, Caroli primogeniti, datae memoriae, C. Regis Siciliae, & carissimae in Christo filiae nostrae Mariae consortis ejus, duos scilicet majores post primogenitum ante liberationem suam infra decem menses, & pro securitate ipsius primogeniti ponatur etiam in posse dicti Alphonfi, si-

mul cum aliis natis post primogenitum, & alius filius praedictorum Caroli & Consortis, qui est in provincia ante sui liberationem.

Item ponantur in posse praefati Alphonfi & haeredum suorum, ante ipsius Caroli primogeniti liberationem quinquaginta millia marcarum argenti, scilicet triginta millia marcarum in pecunia auro & argento, & viginti millia marcarum in securitate; quam securitatem viginti millium marcarum debet facere illustris Rex Angliae Alphonso praedicto & suis haeredibus; de qua iidem Alphonfus & haeredes sui sint pacati sub tali conditione quod, nisi infra dictos decem menses, postus fuerit primogenitus Caroli & Consortis praedictorum, in pleno posse memorati Alphonfi & haeredum suorum, ex tunc dicta pena sit applicata eidem Alphonso, vel haeredibus pro poena & tertius filius, datus pro primogenito, sit incurus eidem Alphonso, vel haeredibus suis, salvo eidem vita & membris; si vero praedicta completa fuerint, infra dictos decem menses, restitatur filius datus pro primogenito, & quantitas, & securitas data ratione dictae quantitas sit absoluta.

Item, debet ponere praefatus Carolus primogenitus, ante sui liberationem, in posse ipsius Alphonfi, & haeredum suorum, obsides primogenitos Baronum & magnatum, militum, Civium, & Burgensium Provinciae, usque ad numerum quadraginta, illos, scilicet, quos idem Alphonfus, vel ejus haeredes elegerint, de quibus magis sibi placuerit: vel saltem, de illorum obsidum Provinciae numero medietas tradatur, una cum filiis dicti Caroli, Alphonso praefato, vel haeredibus suis ante liberationem ejusdem Caroli, & alia medietas infra tres menses post liberationem suam de qua traditione medietas obsidum facienda, infra tres praedictos menses, detur dicto Alphonso vel haeredibus suis firma securitas de qua ipse sit contentus, & si aliqui fuerint ex ipsis Baronibus & Magnatibus, qui filios non haberent personae ipsorum ponantur in hostagis, in posse dicti Alphonfi vel haeredum suorum, vel pro personis, possint dare totidem de proximioribus suis, qui sufficientes ad hoc fuerint ad cognitionem ipsius Alphonfi vel haeredum suorum.

Et quod dictus Carolus faciat fieri homagium, cum juramento, dicto Alphonso, vel ejus Procuratori, per Castellanos Castrorum ejusdem Caroli in Provincia, quod nisi pacem fecerit dicto Alphonso, & Jacobo fratri ejus, & haeredibus ipsorum, pro se & Romana Ecclesia, & illustribus Franciae & Carolo Aragoniae Regibus, de qua idem Alphonfus sit contentus, vel haeredes sui, vel nisi ad carcerem ipsius vel haeredum suorum redierit infra tres annos, quod attendant cum Castris & obediant eidem Alphonso & haeredibus suis, ut Domino: & terra provincia sit totaliter ipsius Alphonfi & haeredum suorum in perpetuum, jure hereditario, & ipsi Castellani non tradant dicta Castra praedicto Carolo primogenito, nec alicui alii, nisi dicto Alphonso, vel haeredibus suis vel cui, seu quibus idem Alphonfus vel haeredes sui mandaverint, ubi dictus Carolus primogenitus non compleverit praedicta, nec ipse Carolus possit eis dicta Castra auferre.

Et si contigerit aliquis ex illis Castellanis mori, dictus Carolus primogenitus non possit, loco ipsorum defunctorum, aliquem vel aliquos Castellanos substituere, nisi de consanguineis proximioribus dictorum obsidum.

Et ipsi substituti faciant homagium cum sacramento ipsi Alphonso & haeredibus suis, juxta formam sub qua defuncti ipsi eidem Alphonso dictum juramentum & homagium praestiterunt,

ANNO
1288.

ANNO
1288.

& ipsa Castra commendentur & tradantur, ante liberationem ipsius Caroli primogeniti consanguineis proximioribus ipsorum oblidum.

Et nihilominus, pro praedictis omnibus & singulis, syndici Civitatum & Villarum, nomine suo, & Universitatum suarum, Barones autem & milites per se faciant juramentum, & obligent se, cum publicis instrumentis, eidem Alfonso, vel suis haeredibus, vel ejus Procuratori, ante liberationem Caroli primogeniti memorati, quod attendant & obediant ei, ut Domino, vel ejus haeredibus, nisi dictus Carolus primogenitus, vel ita compleverit, vel ad ipsius Alfonso carcerem redierit, vel haeredum suorum, infra praedictum terminum, absolvat eos cum publico instrumento, suo sigillo sigillato, à naturalitate, & fidelitate, & Dominio, quibus sibi tenentur.

Item, ante deliberationem ipsius Caroli primogeniti, debent prorogari & firmari treugae, quae sunt hodie inter Regem Francorum illustrem & eundem Alfonso, eodem modo quo praesentes treugae datae & firmatae sunt, à Festo sancti Michaelis, proximo venturi, usque ad annum completum, & quod dictus Carolus primogenitus faciat dari treugas per annum praedictum completum, de tota Provincia dicto Alfonso, vel Jacobo fratri suo, & eorum haeredum, de omnibus quae hodie tenent.

Item, dictus Carolus primogenitus, post liberationem suam, debet procurare & facere quod, infra prorogationem praedictarum treugarum, ipse & Ecclesia Romana, & praefati Franciae & Aragoniae Reges pro se, & Valitoribus suis, dabunt treugas praedictas memorato Alfonso & Jacobo fratri suo, & haeredibus ipsorum, ac etiam valitoribus eorumdem de omnibus quae dicti Alphonsus & Jacobus, & haeredes ipsorum tenebunt.

De qua dabuntur treugae dictorum trium annorum à die deliberationis suae usque ad tres annos completos, & ultra per sex menses, si dictus Carolus primogenitus, in fine dictorum trium annorum, non redierit ad carcerem Alfonso praedicti, vel haeredum ipsius, quod nisi faceret & completeret, & fieri faceret, & compleri, vel nisi ad carcerem dicti Alfonso, vel haeredum suorum redierit infra prorogationem praedictarum treugarum unius anni, hostagia omnia, per ipsum Carolum Primogenitum data, & terra Provinciae, & quantitas quinquaginta millium marcarum argenti, pro securitate Ecclesiae Romanae facienda, assignata sint incurta in posse Alfonso praedicti, vel haeredum ipsius, ad faciendum de eis suas liberas voluntates, salvis oblidibus vita, & membris, & quod dictus Alphonsus debet, pro se, & Jacobo fratre suo, & nihilominus dari faciat ab eodem Jacobo treugas omnibus praedictis, à quibus treugas recipient, & eo modo quo sibi dabuntur.

Item, dictus Carolus primogenitus infra annum unum post deliberationem suam, procurabit & faciet fieri quod Ecclesia Romana firmet & assecuret idoneis quod, nisi dictus Carolus primogenitus faciat pacem eidem Alfonso & Jacobo fratri suo, de qua sint contenti iidem Alphonsus & ejus haeredes, vel nisi redierit ad carcerem ipsius Alfonso, infra tres annos, post liberationem suam, & quod Ecclesia non faciat guerram Alfonso praedicto, vel Jacobo fratri suo, vel haeredibus eorumdem, nec terris quas hodie tenent & possident, nec juvabit praenominatum Carolum primogenitum, nec nocebit eidem Alfonso, nec Jacobo fratri suo, nec haeredibus eorumdem, nec Jacobo fratri suo, nec haeredibus eorumdem, nec terris quas

hodie possident ex aliqua causa, & si istam securitatem non procuraverit nec fieri fecerit, infra unum annum post deliberationem suam, ut praemittitur, admittat quinquaginta millia marcarum argenti, quae applicentur eidem Alfonso & haeredibus suis: quam quidem pecuniam assecuret per Regem Anglorum illustrem, ante sui liberationem, in posse ipsius Alfonso & haeredum suorum, sub securitate, de qua idem Alphonsus & haeredes ejus sunt contenti; salvo quod si infra dictos tres annos pacem fecerit eidem Alfonso, & Jacobo, & haeredibus suis de qua idem Alphonsus, & ejus haeredes pacati existant, vel ad carcerem saepe dicti Alfonso, vel haeredum suorum redierit, dicta securitas, ratione praefatae poenae, sit absoluta, & ipse Carolus primogenitus absolutus à poenae incurfione praedicta.

Item, si praefatus Carolus primogenitus, infra tres dictos annos, pacem non fecerit praefatis Alfonso & Jacobo fratri suo, & haeredibus suis, pro se & Ecclesia Romana, & praefatis Franciae & Aragoniae Regibus, de qua dicti Alphonsus & ejus haeredes pacati existant, vel nisi redierit ad carcerem ejusdem Alfonso vel haeredum ipsius, hostagia omnia, per ipsum Carolum primogenitum data, & terra provinciae sint incurta in posse dictorum Alfonso vel haeredum ipsius ad faciendum de eis suas liberas voluntates, salvis ipsis oblidibus vita, & membris; & salvo quod, si contingeret ipsum Carolum primogenitum mori, infra dictos tres annos, & occasione ipsius mortis supervenientis non possit pacem facere, ut praedicitur, hostagia per ipsum data, & Terra Provinciae non sint incurta in posse dictorum Alfonso, & haeredum ipsius, sed dicti Obfides remaneant, & sint sub obligatione sua, & ejus dominio tam diu, donec ipsum negotium per pacem, de qua praefati Alphonsus & haeredes sui pacati existant, fuerit consummatum; salvis eisdem oblidibus vita & membris, & quantumcumque differatur pacis perfectio, fiet restitutio de hostagiis post pacis perfectionem.

Item, praefatus Alphonsus assecuret, per jam dictum Regem Anglorum, quod compleat saepe dicto Carolo primogenito, & ejus haeredibus, omnia quae sibi promittit, praedicto tamen Carolo primogenito complete, etiam dicto Alfonso & suis haeredibus, quae sibi in sua deliberatione promittit.

Item, saepe dictus Carolus primogenitus promittit, cum juramento, corporaliter praestando, praedictis Alfonso & ejus haeredibus, ante sui liberationem, & etiam post quam fuerit cum Rege Anglorum praedicto, infra triduum, quod faciet pacem eidem Alfonso, & Jacobo fratri ejus, ac haeredibus eorumdem, pro se & Romana Ecclesia, nec non & Franciae & Carolo Aragoniae Regibus memoratis, de qua dicti Alphonsus & haeredes ipsius sint pacati, vel redibit ad carcerem dicti Alfonso, vel haeredum suorum, infra triennium post liberationem suam; & quod infra spatium ejusdem triennii nihil pati contrarium procurabit, neque per se alium neque aut tractando de praedictorum Alfonso & Jacobi, vel haeredum ipsorum incommodo, quantum ad personas, & bona & terras, & alia, quae ipsi tenebunt & possidebunt tempore liberationis Caroli primogeniti supra dicti, aut molestias, per se vel per alios inferendo aut conspirationes aliquas contra eos vel eorum aliquem faciendo aut fieri permittendo, ubi ipse per se vel alium machinamenta hujusmodi poterit impedire.

Item dictus Carolus Primogenitus promittet, & jurabit, ante sui liberationem, quod complebit, & fieri faciet, terminis in hoc scripto

ANNO
1288.

ANNO
1288.

contentis, omnia quæ superius sunt expressa, & quod juramenta, & omnia pacta, in præsentis scripti annotatione contenta, renovabit infra triduum postquam fuerit cum Rege Anglorum illustri, quod, si non faceret, sit infamis & perjurus, & nunquam honore Regio potiarur, vel Regio nomine nominetur.

Datum Romæ apud sanctum Petrum, Id: Martii, Pontificatus nostri Anno primo.

III.
Ex Arch.
Ang. Rimer.
Tom. 2. pag.
365.

Bulla Regi rogatoria, quod, ejus ministerio, Carolus Princeps Salernitanus, plenariæ libertati restituatur: anno 1288.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Regali memoria non credimus excidisse, quod felicis recordationis, Honorio Papæ prædecessori nostro varia pacta & conditiones, dudum tractato ut dicebatur, & inita super liberatione dilecti filii, nobilis viri, Caroli primogeniti, claræ memoriæ, Caroli Regis Sicilia, præsentata fuerunt.

Quibus idem Prædecessor recensitis plenius & inspectis, & comperto denique quod illa in derogationem grandem Honoris Ecclesiæ Romanæ, ac ejus & ipsius primogeniti, hereditumque suorum grave præjudicium multum opprobrium & læsionem multiplicem redundabant, pacta & conditiones prædicta, de fratrum suorum Consilio, reprobavit expresse.

Cumque postmodum, per ejusdem Prædecessoris obitum, Apostolica sede vacante, quædam ex præmissis pactis, & conditionibus, ac nonnulla alia collegio sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium præsentata & oblata fuissent, prædictum Collegium, deliberatione super ipsis inter se habita diligenti, ea ut pote memorata Ecclesiæ ac primogeniti, & hereditumque suorum prædictorum, honori contraria, nullatenus admittere voluerunt, nosque demum, ad apicem summi Apostolatus, divina dispositione assumpti eadem pacta & conditiones, quæ dicto Collegio præsentata fuerunt super liberatione præfati primogeniti, nostris auribus intimata, non duximus, ex justis causis, quas tibi scripsisse recolimus admittenda.

Veruntamen, quia ipsius Caroli detentio nobis admodum est molesta ejusque affectio graviter nos perturbat, nec mirum, cum ipsum, ut pote ipsius Ecclesiæ peculiarem filium, inter privata dilectionis contineamus amplexus ejusque libertatem, quantum cum Deo possumus, ferventer quæramus, & liberationem ferventius affectamus.

Celsitudinem Regiam attente rogamus & hortamur in Domino Jesu Christo, quatinus, cum pro tractanda liberatione dicti primogeniti varios sumptus sustinueris, ut intelleximus, & labores a prosecutione hujusmodi negotii non desistas, sed per honestos modos & licitos & etiam honori Ecclesiæ congruos, ut effectum consequatur optatum, interponas sollicitè ac efficaciter partes tuas: ita quod, tuo ministerio, idem primogenitus faciente qui potest, restitui valeat plenariæ libertati.

Datum Reat. septimo Calendis Junii, Pontificatus nostri Anno primo.

De Translatione Abbatie de Aberconwey, & de validitate Bullarum à Pontifice nondum benedicto, & consecrato consecratarum, ac electi nomen nullatenus exprimentium Anno 1289.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei dilectis filiis Abbati & Conventui Monasterii de Aberconwey in Vuallia, Cestertiensis Ordinis, Bangarensis Diocesis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Ex parte carissimi in Christo filii nostri Edwardi Regis Angliæ illustris, fuit propositum coram nobis, quod felicis recordationis, Honorius Papa, Prædecessor noster, ante consecrationem, & benedictionem suam, intellecto, quod Monasterium vestrum ob certas causas rationabiles in loco, ubi tunc erat non poterat commode remanere, Præfatus Prædecessor nondum benedictus, & consecratus ad devotam ipsius Regis supplicationis instantiam, transferendi præfatum monasterium de præmissis loco ad locum, in quo nunc situm esse dignoscitur, per litteras suas bullatas bulla sua, quæ nomen suum nondum exprimebat, vobis concessit liberam facultatem: sicque vos litterarum ipsarum auctoritate, sicut asseritis, de priori loco præfatum monasterium transfulistis. Licet igitur quoad hujusmodi actum seu gratiam, eadem litteræ, sic bullate plenam, immo plenissimam in se habeant potestatem, maxime cum sedes Apostolica, ante consecrationem & benedictionem Electi in summum Pontificem, cum defectiva bulla, Electi nomen nullatenus exprimente, bullare litteras suas consueverit ab antiquo.

Ut tamen de mentibus rudium error omnis totaliter evellatur, vestris & ipsius Regis devotis supplicationibus inclinati, quod per easdem litteras super hoc factum est ratum & firmum habentes id, prout tenemur auctoritate Apostolica approbamus & præsentis scripti patrocinio communimus; nihilominus declarantes seu decernentes hujusmodi translationem dicti monasterii, eandem vim eundemque vigorem habere, ac si per litteras dicti Prædecessoris, integra bulla bullatas alias tamen legitime facta esset.

Nulli ergo &c. Datum Reate 12. Calendis Septembris Pontificatus nostri Anno secundo.

Edicit quomodo decima Angliæ Regi concessa colligi debeat, & à quibus, & per quas personas: Anno 1290.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Eduardo Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Nuper tibi, per alias nostras litteras, decimam Ecclesiasticorum Proventuum Regnorum Angliæ & Scotiæ, ac Terrarum Hiberniæ, & Walliæ sub certis formis & modis, duximus concedendam.

Tecum tamen præcipue, non in tenebris sed in luce ambulare volentes nolumus te latere, quod nostra intentionis existit, ut Collectores, seu superintendentes ejusdem decimæ colligendæ deputandi, à nobis declarationes

ANNO
1289.

IV.
Ex Arch.
Angl. Rimer.
Tom. 2. pag.
427.

V.
Ex Arch.
Rimer Tom. 2.
pag. 475.

obser-